

Wczoraj rano ogłoszono następujące uwiadomienie tutejszego senatu: — »*Senat wolnego miasta Frankfortu, do szanownych obywateli i mieszkańców, i do włościan gmin Frankfortskich.* »Krwawe wypadki które tu d. 3 t. m. zaszły, spowodowały wysokie zgromadzenie związku niemieckiego, które w takowych uznaje nadwężenie publiczney spomości nietylko tutejszego wolnego miasta, lecz także przeciwko całemu związkowi niemieckiemu; do obsadzenia całej tutejszey okolicy wojskiem, w celu zapobieżenia wszelkim zewnętrznym trąpadom. Z tego względu wkroczy cesarsko-austriacki i król. pruski korpus wojska, z tej i z tamtej strony Menu, mianowicie od Rödelheim Bokenheim i Bornheim do Oberad i Niderad; także w niemieckim domu i innych publicznych budowlach w Jachsenhausen, umieszczony będzie oddział wojska. — Przez te przemijające i niezbędne środki wojskowe, swobody tutejszego miasta wszystkich obywateli i mieszkańców, w żadnym względzie nadwężone niebędą. Gdy to wojsko, ani w mieście, ani w Sachsenhausen zakwaterowane niebędzie; oraz gdy mieszkańcom tutejszym i obcych włości, których obowiązuje ich położenie, do przyjęcia kwaterek wniedostatku potrzebnych kwaterek, za mieszczanie usiebie tychże żołnierzy, przyzwolita nagroda zapewniona; słuszne ma prawo Senat spodziewać się po szanownych obywatelach, mieszkańcach i włościanach przyległych gmin, iż względem tych środków będą spokojnymi. Szczególnem staraniem, a nawet jedynem usiłowaniem będzie Senatu, aby przez takowe, z powodu smutnych wypadków, przedsięwzięte środki, żadne interesa, ani handel, nie były nadwężone, i owszem przeciw wszelkiej napaści bronione zostały. Senat korzysta z tej sposobności dla oddania publiczney pochwały postępowaniu szanownych obywateli, i podziękowania milicyi za przyłożenie się przez silne współdziałanie do utrzymania publicznego porządku i spokojności, wydając publiczne świadectwo wojsku liniowemu, z wiernego dopełnienia wojskowej służby. Senat ma sobie wreszcie za obowiązek wezwać wszystkich obywateli i mieszkańców, milicję miejską i wojsko liniowe, do dalszego wiernego wykonywania powinności służby i honoru, iżby bronili tutejsze miasto od podobnych wypadków, gdyż dotychczasowa służ-

ba, z powodu przedsięwziętych teraz środków wojskowych, żadney zmianie nie podlega. — Działo się na wielkiem zgromadzeniu naszej rady, dnia 13 Kwietnia 1833 r.

Stuttgart 15 Kwietnia.

Policja używa wszelkich środków aby współwinnym niepokojów w Frankforcie, którzyby do naszego kraju schronić się mogli, przytrzymać. Właśnie przed dwiema dniami zajechało tu kilku uczniów do domu gościnnego; zaledwie co wysiedli; wezwano ich niezwłocznie do policyi, gdzie najsćśley byli badani przed sądem; także opatrywani, czyli który z nich nie jest świeżo ranny; lecz zdaje się, iż nie nie dostrzeżono, a nawet nie powzięto żadnego podeyrzenia, ponieważ w krótcie zostali uwolnieni.

W wielkiem xięztwie badenskiem, obrano teraz nowych deputowanych; — assessora nadwornego sądu Sander w Rastadt, radcę xiędza Ziegler w Karlsruhe; diakona Kröll w Lahr, Pana Knapp w Apenwejer, radcę nadwornego Gerbel w Manhum; Pana Herz proboszcza w Lichtenthal. Trzej pierwsi zasiadali na poprzedzającym sejmowaniu, i wyjąwszy proboszcza z Lichtenthal, należą wszyscy do stronnictwa liberalnego, lub do ściśle konstytucyjnego. (G. P. S.)

FRANCYA

Paryż 16 Kwietnia.

Onegdy odprawiła się rada gabinetowa u Pana Guizot, na której było wielu przytomnych deputowanych z środka; między innemi PP. Madier Montiau, Remusat, Pataille i Persil.

List odpowiedzialnego wydawcy dziennika *Tribune*, P. Lionne, do prezydenta izby, odczytany przez tegoż na wczorayszey sessyi jest następujący: »P. Prezydencie! Gdybyś Pan miał udzieloną władzę sędziego pokoju, jaką prawo nadaje prezydentowi sądu przysięgłych, byłbym Pana prosił, o pozwolenie stósowney obrony w mojej sprawie. Lecz gdy, przy postępowaniu w terażniejszy wypadku, wszystko jest nowém, a nawet, mogę powiedzieć wygorowaném; a zatém wzywam Pana, abys następującą n wagę, przedłożyć raczył izbie: iżby uznawszy zasadę wolności bronięcia się, niechciała takowey ograniczać równie w wyborze obroców. Stósownie więc do artykułu *trzysta dziewiędziesiąt pięć* prawa karnego, obierać będę sam swych o-